

Bruksela, 2 lipca 2014 r.
(OR. en)

10191/1/14
REV 1

PUBLIC 136
INF 207

NOTA

Dotyczy: MIESIĘCZNE WYKAZY AKTÓW RADY – LUTY 2014 r.

Niniejszy dokument zawiera wykaz aktów przyjętych przez Radę w lutym 2014 r.^{1 2}

Niniejszy dokument podaje informacje dotyczące przyjęcia aktów ustawodawczych, w tym:

- datę przyjęcia,
- odnośne posiedzenie Rady,
- numer przyjętego dokumentu,
- odesłanie do *Dziennika Urzędowego*,
- obowiązujące zasady głosowania, wyniki głosowania oraz, w stosownych przypadkach, objaśnienia dotyczące głosowania i oświadczenia opublikowane w protokole posiedzenia Rady.

Niniejszy dokument zawiera także informacje na temat przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym, które Rada postanowiła podać do wiadomości publicznej.

¹ Z wyjątkiem niektórych aktów o ograniczonym zakresie, takich jak decyzje proceduralne, mianowania, decyzje organów ustanowionych na mocy umów międzynarodowych, szczególnie decyzje budżetowe, itp.

² W przypadku aktów ustawodawczych przyjętych w drodze zwykłej procedury ustawodawczej mogą wystąpić różnice między datą posiedzenia Rady, na którym dany akt został przyjęty, a faktyczną datą tego aktu, ponieważ akty ustawodawcze przyjmowane w drodze zwykłej procedury ustawodawczej są uznawane za przyjęte dopiero wtedy, gdy zostaną podpisane zarówno przez przewodniczącego Rady, jak i przewodniczącego Parlamentu Europejskiego oraz sekretarzy generalnych obu instytucji.

Dokument jest dostępny również na stronie internetowej Rady pod adresem:

<http://consilium.europa.eu/documents/legislative-transparency/monthly-summaries-of-council-acts?lang=pl>

Dokumenty wymienione w wykazie są dostępne w publicznym rejestrze dokumentów Rady na stronie internetowej: <http://consilium.europa.eu/documents/access-to-council-documents-public-register?lang=pl>

Należy mieć na uwadze, że niniejszy dokument służy wyłącznie celom informacyjnym; autentyczne są jedynie protokoły posiedzeń Rady. Można je znaleźć na stronie internetowej Rady pod adresem: <http://consilium.europa.eu/documents/legislative-transparency/council-minutes?lang=pl>

3291. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (SPRAWY ZAGRANICZNE), które odbyło się w Brukseli w dniu 10 lutego 2014 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT/ OŚWIADCZENIA
Konkluzje Rady w sprawie priorytetów UE na forach ONZ zajmujących się prawami człowieka	6019/14
Decyzja Rady upoważniająca Komisję i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa do rozpoczęcia w imieniu Unii Europejskiej negocjacji dotyczących wchodzących w zakres kompetencji Unii postanowień Umowy o dialogu politycznym i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kuby, z drugiej strony	17116/13
Decyzja przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie upoważnienia Komisji do rozpoczęcia w imieniu państw członkowskich negocjacji dotyczących wchodzących w zakres kompetencji państw członkowskich postanowień Umowy o dialogu politycznym i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Kuby z drugiej strony	17119/13
Rozporządzenie Rady (UE) nr 124/2014 z dnia 10 lutego 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii Dz.U. L 40 z 11.2.2014, s. 8–8	5717/14
Decyzja Rady 2014/74/WPZiB z dnia 10 lutego 2014 r. zmieniająca decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii Dz.U. L 40 z 11.2.2014, s. 63–63	17706/14
Decyzja Rady 2014/72/WPZiB z dnia 10 lutego 2014 r. dotycząca aktualizacji i zmiany wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu i uchylecia decyzji 2013/395/WPZiB Dz.U. L 40 z 11.2.2014, s. 56–58	17388/13
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 125/2014 z dnia 10 lutego 2014 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylecia rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 714/2013 Dz.U. L 40 z 11.2.2014, s. 9–11	17389/14

Decyzja Rady w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji z Republiką Środkowoafrykańską dotyczących umowy w sprawie statusu misji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR RCA)	5596/14
Decyzja Rady 2014/73/WPZiB z dnia 10 lutego 2014 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR RCA) Dz.U. L 40 z 11.2.2014, s. 59–62	5614/14 + COR 1
Decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji w sprawie umowy o udziale między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej jej udziału w misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali)	16910/13
Decyzja Rady 2014/75/WPZiB z dnia 10 lutego 2014 r. w sprawie Instytutu Unii Europejskiej Studiów nad Bezpieczeństwem Dz.U. L 41 z 12.2.2014, s. 13–17	13733/13
Konkluzje Rady w sprawie Ukrainy	6303/14
Konkluzje Rady w sprawie Iraku	6288/14
Konkluzje Rady w sprawie Egiptu	6018/14
Konkluzje Rady w sprawie Tunezji	5440/14
Konkluzje Rady w sprawie Jemenu	6287/14
Konkluzje Rady w sprawie Republiki Środkowoafrykańskiej	6141/14

3292. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (SPRAWY OGÓLNE), które odbyło się w Brukseli 11 lutego 2014 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 250/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. ustanawiające program na rzecz wspierania działalności w dziedzinie ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej (program Herkules III) i uchylające decyzję nr 804/2004/WE Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 6–13	PE–CONS 39/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: Przeciw: UK Wstrzymały się od głosu: SE
Oświadczenie Komisji w sprawie art. 13 Bez uszczerbku dla rocznej procedury budżetowej, w ramach ustrukturyzowanego dialogu z Parlamentem Europejskim Komisja ma zamiar przedstawić roczne sprawozdanie na temat wprowadzenia w życie rozporządzenia – zawierające w załączniku podział budżetu od stycznia 2015 r.– oraz program prac właściwej komisji w Parlamencie Europejskim w związku ze sprawozdaniem o ochronie interesów finansowych UE.			
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 254/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie wieloletniego programu na rzecz konsumentów na lata 2014–2020 oraz uchylające decyzję nr 1926/2006/WE Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 42–56	PE–CONS 107/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

<p>Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 253/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 510/2011 w celu określenia warunków osiągnięcia docelowego zmniejszenia emisji CO₂ z nowych lekkich samochodów dostawczych</p> <p>Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 38–41</p>	<p>PE–CONS 106/13</p>	<p>Większość kwalifikowana</p>	<p>Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu</p>
<p>Oświadczenia Komisji w sprawie celu na 2025 r.</p> <p>Przystępując do oceny wpływu w odniesieniu do celu na rok 2025, Komisja rozważy celowość ustalenia pewnego zestawu ambitnych celów / wskaźników redukcji, spójnych z długoterminowym celem UE w dziedzinie klimatu oraz przebiegiem niezbędnej redukcji emisji. Ta ocena będzie się odnosiła do poziomu ambicji założonego przez Parlament Europejski, przewidującego, że cel na rok 2025 powinien się znajdować w przedziale między 105g a 120 g CO₂/km, tzn. redukcję o 3–4% rocznie w porównaniu ze średnimi emisjami z nowych lekkich pojazdów dostawczych w roku 2012.</p> <p>W tej ocenie wskazane będzie przeanalizowanie szerokiego wachlarza pytań, dotyczących m.in.: długoterminowych celów w dziedzinie klimatu, opłacalności, konkurencyjności, dostępności technologii, sprawiedliwości społecznej oraz neutralności z punktu widzenia konkurencji. Wnioski wyciągnięte z oceny skutków odnośnie do poziomu ambicji właściwego dla celu na rok 2025 powinny określić właściwą równowagę między potencjalnymi skutkami w różnych dziedzinach poddanych ocenie.</p>			
<p>Oświadczenia Komisji w sprawie WLTP</p> <p>Komisja zdecydowanie popiera prace prowadzone w ramach Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ, które zakładają, że stosowanie WLTP ma się rozpocząć 1 stycznia 2017 r. w odniesieniu do nowych typów pojazdów. Prace w EKG ONZ są już zaawansowane i Komisja przewiduje, że w roku 2014 możliwe będzie przetransponowanie nowego cyklu badań i nowych procedur badań do prawodawstwa UE.</p>			
<p>Oświadczenie Komisji w sprawie procedury przyjmowania aktów wykonawczych</p> <p>Komisja podkreśla, że systematyczne powoływanie się na art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia nr 182/2011 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13) jest sprzeczne z literą i duchem tego rozporządzenia. Powoływanie się na ten przepis musi być podyktowane konkretną potrzebą odstąpienia od zasady ogólnej, zgodnie z którą Komisja może przyjąć projekt aktu wykonawczego, gdy nie została wydana opinia. Jako że jest to wyjątek od zasady ogólnej ustanowionej w art. 5 ust. 4, korzystania z akapitu drugiego lit. b) nie można postrzegać jedynie jako swobody uznania prawodawcy, lecz przepis ten należy interpretować w sposób zawężający, a w związku z tym korzystanie z niego musi być uzasadnione.</p>			

<p>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1–64</p>	<p>PE–CONS 73/13</p>	<p>Większość kwalifikowana</p>	<p>Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu</p>
<p>Oświadczenie Komisji dotyczące art. 18 ust. 2 dyrektywy o zamówieniach publicznych, art. 36 ust. 2 dyrektywy w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych oraz art. 30 ust. 3 dyrektywy w sprawie udzielania koncesji</p> <p>Artykuł 18 ust. 2 dyrektywy o zamówieniach publicznych, art. 36 ust. 2 dyrektywy w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych oraz art. 30 ust. 3 dyrektywy w sprawie udzielania koncesji są już zapisane w obowiązującym prawodawstwie unijnym. Muszą być stosowane zgodnie z prawem Unii i w świetle jego podstawowych zasad, w szczególności zasad równego traktowania i niedyskryminacji podmiotów gospodarczych, w tym podmiotów gospodarczych z innych państw członkowskich. Komisja będzie uważnie śledzić stosowanie tych przepisów przez państwa członkowskie i instytucje zamawiające / podmioty zamawiające.</p>			
<p>Oświadczenie Komisji dotyczące art. 18 dyrektywy w sprawie udzielania koncesji</p> <p>1. Zgodnie z art. 18 i motywem 52 tej dyrektywy w przypadku koncesji trwających ponad 5 lat maksymalny okres obowiązywania koncesji nie przekracza okresu, w którym koncesjonariusz może w uzasadniony sposób oczekiwać odzyskania nakładów inwestycyjnych na przeprowadzenie robót lub świadczenie usług wraz ze zwrotem z zainwestowanego kapitału, z uwzględnieniem inwestycji wymaganych na realizację konkretnych celów umownych.</p> <p>2. Aby zapewnić jednolite stosowanie przepisów tej dyrektywy, w krajowych środkach wykonawczych określonych w art. 18, zgodnie z wykładnią w motywie 52, należy zdaniem Komisji przewidzieć, że okres obowiązywania koncesji szacuje się, uwzględniając początkowe i kolejne inwestycje uznawane za konieczne dla realizacji koncesji, w szczególności wydatki na infrastrukturę, prawa autorskie, patenty, sprzęt, logistykę, zatrudnienie, wyszkolenie personelu i wydatki początkowe.</p>			
<p>Oświadczenie Austrii</p> <p>Przedłożony pakiet dyrektyw sprawi, że całość ram prawnych zamówień publicznych zostanie zmieniona i unowocześniona. W kontekście kluczowej roli, jaką pełni dziedzina zamówień publicznych w ogólnych wynikach gospodarczych Unii Europejskiej, wielkie znaczenie ma jakość prawna i językowa oraz zrozumiałość nowych ram prawnych.</p> <p>Jednakże Austria zwraca uwagę na to, że przy tworzeniu wersji językowych trzech dyrektyw dotyczących zamówień publicznych wyznaczono tak napięte terminy, że – przynajmniej jeśli chodzi o niemiecką wersję językową – nie można było pod każdym względem zagwarantować prawidłowego, wysokiej jakości tłumaczenia pisemnego. Austria ubolewa z powodu tej nieuzasadnionej presji czasowej, zwłaszcza że nie wskazano na ważne przyczyny zwiększenia pilności prac, a powstałe w związku z tym niejasności podczas tworzenia wersji językowych mogły zagrozić celowi uproszczenia ram prawnych dla instytucji zamawiających oraz podmiotów gospodarczych.</p>			

<p>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE</p> <p>Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65–242</p>	<p>PE-CONS 74/13</p>	<p>Większość kwalifikowana</p>	<p>Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu</p>
<p>Oświadczenie Komisji dotyczące art. 18 ust. 2 dyrektywy o zamówieniach publicznych, art. 36 ust. 2 dyrektywy w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych oraz art. 30 ust. 3 dyrektywy w sprawie udzielania koncesji</p> <p>Artykuł 18 ust. 2 dyrektywy o zamówieniach publicznych, art. 36 ust. 2 dyrektywy w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych oraz art. 30 ust. 3 dyrektywy w sprawie udzielania koncesji są już zapisane w obowiązującym prawodawstwie unijnym. Muszą być stosowane zgodnie z prawem Unii i w świetle jego podstawowych zasad, w szczególności zasad równego traktowania i niedyskryminacji podmiotów gospodarczych, w tym podmiotów gospodarczych z innych państw członkowskich. Komisja będzie uważnie śledzić stosowanie tych przepisów przez państwa członkowskie i instytucje zamawiające / podmioty zamawiające.</p>			
<p>Oświadczenie Austrii</p> <p>Przedłożony pakiet dyrektyw sprawi, że całość ram prawnych zamówień publicznych zostanie zmieniona i unowocześniona. W kontekście kluczowej roli, jaką pełni dziedzina zamówień publicznych w ogólnych wynikach gospodarczych Unii Europejskiej, wielkie znaczenie ma jakość prawna i językowa oraz zrozumiałość nowych ram prawnych.</p> <p>Jednakże Austria zwraca uwagę na to, że przy tworzeniu wersji językowych trzech dyrektyw dotyczących zamówień publicznych wyznaczono tak napięte terminy, że – przynajmniej jeśli chodzi o niemiecką wersję językową – nie można było pod każdym względem zagwarantować prawidłowego, wysokiej jakości tłumaczenia pisemnego. Austria ubolewa z powodu tej nieuzasadnionej presji czasowej, zwłaszcza że nie wskazano na ważne przyczyny zwiększenia pilności prac, a powstałe w związku z tym niejasności podczas tworzenia wersji językowych mogły zagrozić celowi uproszczenia ram prawnych dla instytucji zamawiających oraz podmiotów gospodarczych.</p>			

<p>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE</p> <p>Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243–374</p>	<p>PE–CONS 75/13</p>	<p>Większość kwalifikowana</p>	<p>Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu</p>
<p>Oświadczenie Komisji dotyczące art. 18 ust. 2 dyrektywy o zamówieniach publicznych, art. 36 ust. 2 dyrektywy w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych oraz art. 30 ust. 3 dyrektywy w sprawie udzielania koncesji</p> <p>Artykuł 18 ust. 2 dyrektywy o zamówieniach publicznych, art. 36 ust. 2 dyrektywy w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych oraz art. 30 ust. 3 dyrektywy w sprawie udzielania koncesji są już zapisane w obowiązującym prawodawstwie unijnym. Muszą być stosowane zgodnie z prawem Unii i w świetle jego podstawowych zasad, w szczególności zasad równego traktowania i niedyskryminacji podmiotów gospodarczych, w tym podmiotów gospodarczych z innych państw członkowskich. Komisja będzie uważnie śledzić stosowanie tych przepisów przez państwa członkowskie i instytucje zamawiające / podmioty zamawiające.</p>			
<p>Oświadczenie Austrii</p> <p>Przedłożony pakiet dyrektyw sprawi, że całość ram prawnych zamówień publicznych zostanie zmieniona i unowocześniona. W kontekście kluczowej roli, jaką pełni dziedzina zamówień publicznych w ogólnych wynikach gospodarczych Unii Europejskiej, wielkie znaczenie ma jakość prawna i językowa oraz zrozumiałość nowych ram prawnych.</p> <p>Jednakże Austria zwraca uwagę na to, że przy tworzeniu wersji językowych trzech dyrektyw dotyczących zamówień publicznych wyznaczono tak napięte terminy, że – przynajmniej jeśli chodzi o niemiecką wersję językową – nie można było pod każdym względem zagwarantować prawidłowego, wysokiej jakości tłumaczenia pisemnego. Austria ubolewa z powodu tej nieuzasadnionej presji czasowej, zwłaszcza że nie wskazano na ważkie przyczyny zwiększenia pilności prac, a powstałe w związku z tym niejasności podczas tworzenia wersji językowych mogły zagrozić celowi uproszczenia ram prawnych dla instytucji zamawiających oraz podmiotów gospodarczych.</p>			

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT/ OŚWIADCZENIA
2014/107/EU: Decyzja Rady z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską a Republiką Azerbejdżanu o readmisji osób przebywających nielegalnie Dz.U. L 59 z 28.2.2014, s. 4–4	15593/13
2014/185/UE: Decyzja Rady z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, uzgodnień między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczących warunków udziału tego państwa w pracach Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu Dz.U. L 102 z 5.4.2014, s. 1–2	5629/14 REV 1
2014/186/UE: Decyzja Rady z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, uzgodnień między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu dotyczących warunków udziału tego państwa w pracach Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu Dz.U. L 102 z 5.4.2014, s. 3–4	5630/14 REV 1
2014/194/UE: Decyzja Rady z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, uzgodnień między Unią Europejską a Republiką Islandii dotyczących warunków udziału tego państwa w pracach Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu Dz.U. L 106 z 9.4.2014, s. 2–3	5631/14 REV 1
2014/204/UE: Decyzja Rady z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, oraz tymczasowego stosowania uzgodnień między Unią Europejską a Królestwem Norwegii dotyczących warunków udziału tego państwa w pracach Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu Dz.U. L 109 z 12.4.2014, s. 1–2	5632/14 REV 1
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 135/2014 z dnia 11 lutego 2014 r. uchylające cło antydumpingowe nałożone na przywóz dicyjanodiamidu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 Dz.U. L 43 z 13.2.2014, s. 1–11	5274/14 REV 1

<p>2014/122/UE: Decyzja Rady z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie zawarcia Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób, dotyczącego udziału Republiki Chorwacji w charakterze Umawiającej się strony w następstwie jej przystąpienia do Unii Europejskiej</p> <p>Dz.U. L 69 z 8.3.2014, s. 2–2</p>	14381/13
<p>2014/164/EU: Decyzja Rady z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej</p> <p>Dz.U. L 89 z 25.3.2014, s. 7–9</p>	12324/13
<p>Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa</p> <p>Rada jest proszona o przyjęcie wniosku dotyczącego decyzji Rady, którego podstawę prawną stanowią art. 114, 207 oraz art. 218. ust. 6 lit a) TFUE, w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej („protokołu o handlu bronią”).</p> <p>Zjednoczone Królestwo jest zdania, że w podstawie prawnej należy wymienić art. 83 i 87 TFUE, by odzwierciedlić przedmiot, odpowiednio, art. 9 i 11 protokołu o handlu bronią. Zjednoczone Królestwo uważa też, że decyzja Rady powinna zostać podzielona na dwie decyzje: jedną odnoszącą się do aspektów protokołu o handlu bronią niezwiązanych z tytułem V TFUE i drugą dotyczącą aspektów tego protokołu wchodzących w zakres tytułu V Traktatu. Ponieważ Zjednoczone Królestwo jest w stanie zaakceptować cele polityczne art. 9 i 11 protokołu o handlu bronią, powiadomiło o swoim życzeniu uczestnictwa w przyjęciu i stosowaniu przedmiotowej decyzji zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, który dołączony jest do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.</p>	

3293. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ROLNICTWO I RYBOŁÓWSTWO), które odbyło się w Brukseli 17 lutego 2014 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 252/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 774/94 w odniesieniu do uprawnień wykonawczych i delegowanych powierzonych Komisji Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 35–37	PE–CONS 75/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Oświadczenie Komisji w sprawie ujednoczenia Przyjęcie niniejszego rozporządzenia będzie skutkowało dużą liczbą zmian odnośnych aktów. Aby zwiększyć czytelność tych aktów, Komisja proponuje możliwie szybko ich ujednoczenie, gdy rozporządzenie zostanie przyjęte, nie później niż 30 września 2014 r.			
Oświadczenie Komisji w sprawie aktów delegowanych W związku z niniejszym rozporządzeniem Komisja przypomina swoje zobowiązane, wyrażone w pkt 15 porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską, by udostępniać Parlamentowi wszystkie informacje i dokumentację dotyczącą spotkań z ekspertami krajowymi w ramach swoich prac dotyczących opracowywania aktów delegowanych.			
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 251/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91 Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 14–34	PE–CONS 91/13 REV 1	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: Przeciw: FR
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 255/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 2008/97, (WE) nr 779/98 i (WE) nr 1506/98 w zakresie przywozu oliwy z oliwek i innych produktów rolnych z Turcji w odniesieniu do uprawnień delegowanych i wykonawczych, które zostaną przyznane Komisji Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 57–60	PE–CONS 112/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Oświadczenie Komisji w sprawie ujednoczenia

Przyjęcie niniejszego rozporządzenia będzie skutkować dużą liczbą zmian odnośnych aktów. Aby zwiększyć czytelność tych aktów, Komisja proponuje możliwie szybko ich ujednoczenie, gdy rozporządzenie zostanie przyjęte, nie później niż 30 września 2014 r.

Oświadczenie Komisji w sprawie aktów delegowanych

W związku z niniejszym rozporządzeniem Komisja przypomina swoje zobowiązane, wyrażone w pkt 15 porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską, by udostępniać Parlamentowi wszystkie informacje i dokumentację dotyczącą spotkań z ekspertami krajowymi w ramach swoich prac dotyczących opracowywania aktów delegowanych.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/36/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu zatrudnienia w charakterze pracownika sezonowego Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 375–390	PE–CONS 113/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: Przeciw: CZ, NL, PL Wstrzymały się: BG, AT
--	----------------	-------------------------	---

Oświadczenie Republiki Czeskiej i Polski

Republika Czeska i Polska są zdania, że wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy sezonowej narusza zasadę pomocniczości i zasadę proporcjonalności określone w art. 5 TUE. Republika Czeska i Polska uważają, że kryteria przyjmowania i dostępu do rynku pracy pracowników sezonowych oraz ich prawa pracownicze mogą być uregulowane w wystarczający sposób na poziomie krajowym. Pracownicy sezonowi przyjęci w jednym państwie członkowskim nie wpływają na rynek pracy w innym państwie członkowskim, gdyż na podstawie przedmiotowej dyrektywy nie mają oni praw a do przemieszczania się na terytorium UE. W związku z tym nie ma potrzeby wprowadzania ustawodawstwa na poziomie UE. Natomiast długa i skomplikowana procedura określona w przedmiotowej dyrektywie może utrudnić przepływ pracowników sezonowych i spowodować niedobór siły roboczej, szczególnie w tych państwach członkowskich, które polegają na pracownikach sezonowych z państw trzecich, zwłaszcza w sektorze rolnym.

Jeśli chodzi o zakres przedmiotowej dyrektywy, który obejmuje także pobyty nieprzekraczające 90 dni, Republika Czeska i Polska wyrażają obawy co do spójności i zwartości dorobku Schengen. Z uwagi na to, że przedmiotowa dyrektywa określa warunki pobytów nieprzekraczających 90 dni, będzie ona kolidować z odpowiednimi przepisami dorobku Schengen (kodeksem wizowym i konwencją wykonawczą do układu z Schengen). Szczególne zaniepokojenie budzi zwłaszcza obowiązkowe przedłużenie krótkiego pobytu na terytorium państwa członkowskiego za pomocą wizy długoterminowej. Biorąc pod uwagę, że wizy długoterminowe mają być co do zasady wydawane na potrzeby wszelkich pobytów przekraczających 90 dni i ogólnie poza terytorium państw członkowskich, tego rodzaju środki naruszają spójność polityki wizowej i mogą stworzyć ryzyko nadużyć.

Republika Czeska i Polska mają poważne wątpliwości co do tego, czy art. 79 TFUE stanowi właściwą podstawę prawną przedmiotowej dyrektywy. Ich zdaniem wspomniany artykuł nie obejmuje wspólnej polityki w zakresie wydawania wiz i innych dokumentów uprawniających do krótkiego pobytu.

Oświadczenie Republiki Bułgarii

Republika Bułgarii co do zasady konsekwentnie popiera przedmiotowy wniosek dotyczący dyrektywy, jednocześnie jednak podtrzymuje swoje zastrzeżenie do art. 23 ust. 1 lit. e) i ust. 2 lit. i), gdyż uważa, że jego tekst nie jest wystarczająco zgodny z podstawą prawną zapewnioną przez Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) – art. 79 przewiduje jedynie sprawiedliwe, ale nie równe traktowanie obywateli państw trzecich przebywających legalnie w państwach członkowskich. W świetle powyższego, regulowany dostęp obywateli państw trzecich do zabezpieczenia społecznego na prawach absolutnie wyrównanych z prawami obywateli UE nie wynika z postanowień TFUE, zwłaszcza zaś nie wynika z podstawy prawnej przedmiotowego wniosku – art. 79 TFUE – i jest sprzeczny ze statutem obywatela UE, w szczególności z prawami w dziedzinie społecznej, z którą jest związany.

W związku z powyższym występuje sprzeczność z innymi postanowieniami TFUE, zwłaszcza w dziedzinie zabezpieczenia społecznego – np. tekst w proponowanym brzmieniu narzuci Bułgarii istotne zmiany w strukturze i finansowaniu systemu opieki zdrowotnej (ubezpieczenie i finansowanie z budżetu), oraz z niektórymi korzyściami określonymi w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (w odniesieniu do art. 23 ust. 1 lit. d) proponowanej dyrektywy). W Bułgarii dostęp do systemu opieki zdrowotnej, świadczeń rodzinnych i rent inwalidzkich uzależniony jest od wymogu stałego pobytu w tym kraju, który to wymóg mamy prawo utrzymać w odniesieniu do obywateli państw trzecich. Tego rodzaju zmiana, z którą będziemy mieli do czynienia w procesie transpozycji przedmiotowej dyrektywy, jest naszym zdaniem sprzeczna z jasnym podziałem kompetencji między UE i państwami członkowskimi, a także z zasadą pomocniczości określoną w Traktacie z Lizbony (argumenty wynikające z art. 79 i art. 153 ust. 4, tiret pierwsze, w odniesieniu do art. 153 ust. 1 lit. c) i g) TFUE).

Jako dodatkową motywację należy także wskazać bieżące dyskusje zainicjowane przez niektóre państwa członkowskie, które kwestionują zasadę równego traktowania obywateli UE, co stanowi naruszenie art. 18 TFUE, który zakazuje dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, zwłaszcza po wygaśnięciu wszelkich możliwych ograniczeń w swobodnym przepływie bułgarskich (i rumuńskich) pracowników na terytorium UE. W warunkach niepewności dotyczących korzystania przez naszych własnych obywateli z prawa do swobodnego przemieszczania się w UE i biorąc pod uwagę wyżej wspomnianą motywację, Republika Bułgarii nie jest w stanie opowiedzieć się za przyznaniem szerszych praw obywatelom państw trzecich, zwłaszcza w świetle tymczasowego charakteru ich zatrudnienia i pobytu na terytorium UE.

Stanowisko Rady (UE) nr 2/2014 w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych wymogów służących zwiększeniu mobilności pracowników między państwami członkowskimi dzięki łatwiejszemu nabywaniu i zachowywaniu uprawnień do dodatkowych emerytur Dz.U. C 77E z 15.3.2014, s. 1–9	6105/14 + ADD 1	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: Wstrzymały się od głosu: MT
---	-----------------	-------------------------	--

Oświadczenie Niemiec

Niemcy zgadzają się z przedmiotową dyrektywą. Jednak nowa zasada, którą umieszczono w art. 5 ust. 3 w ramach rozmów trójstronnych i która bez wyjątku wymaga uzyskania zgody pracownika na realizację pracowniczych uprawnień emerytalnych, jest niestosowna. W przypadku bardzo niewielkich pracowniczych uprawnień emerytalnych zasada ta będzie skutkować nieproporcjonalnie dużym obciążeniem biurokratycznym, które nie jest uzasadnione ani z punktu widzenia pracodawcy, ani z punktu widzenia pracownika.

Oświadczenie Malty

Malta całkowicie uznaje i w pełni popiera cele dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych wymogów służących zwiększeniu mobilności pracowników dzięki łatwiejszemu nabywaniu i zachowywaniu dodatkowych uprawnień emerytalnych. Malta przyjmuje także z zadowoleniem fakt, że zakres tekstu kompromisowego odzwierciedla zakres stosowania art. 46 TFUE, a zatem przewiduje, że dyrektywa będzie miała zastosowanie do odchodzących pracowników, którzy przemieszczają się między państwami członkowskimi, nie będzie zaś miała zastosowania do pracowników przemieszczających się w obrębie jednego państwa członkowskiego.

Malta ubolewa jednak nad tym, że ostateczne poprawki dokonane w definicji „odchodzącego pracownika” wprowadziły wysoki poziom niepewności prawa, co może powodować trudności praktyczne przy stosowaniu ograniczonego zakresu dyrektywy bez konieczności rozszerzenia tych samych, obowiązujących na podstawie tej dyrektywy zasad na osoby korzystające z planów emerytalnych i zmieniających pracę w obrębie jednego państwa członkowskiego. Gdyby miało się tak zdarzyć, Malta uważa, że oznaczałoby to, iż dyrektywa ta ma pośrednie skutki harmonizujące wykraczające poza intencje ustawodawcy oraz zakres prawny uzgodnionej podstawy prawnej. Malta nie uważa się zatem za zobowiązaną do odtworzenia tych skutków.

Malta uważa, iż bardzo ważne jest, aby przy stanowieniu prawa pilnować, by zakres stosowania dyrektywy był możliwy do realizacji w praktyce. W szczególności w delikatnej dziedzinie polityki emerytalnej bardzo ważne jest, by ustawodawstwo UE było prawnie wyraźne i pewne, oraz aby nie dokonywano prób uzyskania skutków harmonizujących bez odnośnej, niezbędnej ku temu podstawy prawnej.

Malta zatem wstrzymuje się od głosu przy głosowaniu nad tą dyrektywą.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT/ OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Unią Europejską a Federacją Rosyjską w sprawie prekursorów narkotyków	12221/13
2014/195/UE: Decyzja Rady z dnia 17 lutego 2014 r. upoważniająca państwa członkowskie do podpisania i ratyfikowania Porozumienia kapsztadzkiego z 2012 r. w sprawie wdrożenia postanowień protokołu z Torremolinos z 1993 r. odnoszącego się do Międzynarodowej konwencji z Torremolinos o bezpieczeństwie statków rybackich z 1977 r. Dz.U. L 106 z 9.4.2014, s. 4–6	13408/13
Decyzja Rady w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji z Republiką Kolumbii dotyczących umowy między Unią Europejską a Republiką Kolumbii ustanawiającej ramy udziału Republiki Kolumbii w prowadzonych przez Unię Europejską operacjach zarządzania kryzysowego („umowy w sprawie ram udziału”)	6119/14
Decyzja Rady 2014/98/WPZiB z dnia 17 lutego 2014 r. zmieniająca decyzję 2011/101/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Zimbabwe Dz.U. L 50 z 20.2.2014, s. 20–21	5887/14
Rozporządzenie Rady (UE) nr 153/2014 z dnia 17 lutego 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe i uchylające rozporządzenie (UE) nr 298/2013 Dz.U. L 50 z 20.2.2014, s. 1–6	5877/14

3294. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (SPRAWY GOSPODARCZE I FINANSOWE), które odbyło się w Brukseli 18 lutego 2014 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 248/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 260/2012 w odniesieniu do przejścia na ogólnounijne polecenia przelewu i polecenia zapłaty Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 1–3	PE-CONS 9/14	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa

Chociaż Zjednoczone Królestwo nie zgłasza merytorycznego sprzeciwu wobec proponowanego rozporządzenia, jest zaniepokojone przyjętym podejściem do przedmiotowego pilnego wniosku ustawodawczego o doraźnym charakterze. Państwa członkowskie powinny być zostać poinformowane o zamiarze Komisji dotyczącym odroczenia terminu wdrożenia przed opublikowaniem wniosku. Należy zapewnić parlamentom narodowym odpowiedni czas na analizę wniosków ustawodawczych UE. Nie pozwoliłby na to początkowo realizowany harmonogram dotyczący przedmiotowego wniosku.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT/ OŚWIADCZENIA
Zalecenia Rady w sprawie udzielenia organom ustanowionym na mocy TFUE i Traktatu Euratom absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2012	5849/14 + ADD 1
Zalecenia Rady w sprawie udzielenia agencjom wykonawczym absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2012	5850/14 + ADD 1
Zalecenia Rady w sprawie udzielenia wspólnym przedsiębiorstwom i przedsięwzięciom absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2012	5851/14 + ADD 1
2014/196/UE: Decyzja wykonawcza Rady z dnia 18 lutego 2014 r. zatwierdzająca aktualizację programu dostosowań makroekonomicznych Portugalii Dz.U. L 107 z 10.4.2014, s. 59–60	5888/14
2014/197/EU: Decyzja wykonawcza Rady z dnia 18 lutego 2014 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2011/344/UE w sprawie przyznania Portugalii pomocy finansowej Unii Dz.U. L 107 z 10.4.2014, s. 61–68	5889/14

2014/96/EU: Decyzja Rady z dnia 18 lutego 2014 r. przedłużająca okres obowiązywania decyzji 2012/96/UE Dz.U. L 48 z 19.2.2014, s. 10–11	6223/14
Zalecenie w sprawie decyzji Rady upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji, w imieniu Unii Europejskiej, dotyczących odnowienia protokołu do umowy partnerskiej z Mauretanią w sprawie połowów	6051/14
Oświadczenie Komisji Komisja nie uważa, by decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji musiała wskazywać materialną podstawę prawną.	
Oświadczenie Niderlandów Królestwo Niderlandów głosi za projektem decyzji Rady upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji, w imieniu Unii Europejskiej, dotyczących odnowienia protokołu do umowy partnerskiej z Islamską Republiką Mauretańską w sprawie połowów. Królestwo Niderlandów oceni wynik tych negocjacji pod kątem zrównoważoności i gospodarczych korzyści dla Unii Europejskiej. Ponadto Królestwo Niderlandów apeluje do Komisji, by naprawiła pominięcie w obecnym protokole. Według prawa międzynarodowego państwo bandery ma wyłączną kompetencję do określania warunków pracy, szkolenia i certyfikacji rybaków na statkach podnoszących jego banderę. Nowy protokół powinien umożliwić państwom bandery wypełnienie obowiązków międzynarodowych dotyczących bezpieczeństwa na pokładzie, także wtedy, gdy zatrudniają mauretańskich marynarzy. Królestwo Niderlandów oceni, czy projekt nowego protokołu odpowiada temu ważnemu wymogowi.	
Konkluzje Rady w sprawie europejskiego semestru 2014: makroekonomicznych i budżetowych wytycznych dla państw członkowskich	6145/14
Konkluzje Rady dotyczące sprawozdania za rok 2014 przedkładanego w ramach mechanizmu ostrzegania	6146/14
Zalecenie Rady w sprawie udzielenia Komisji absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2012	5848/14

Oświadczenie Niderlandów, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa

W nawiązaniu do:

- sprawozdania rocznego przygotowanego przez Europejski Trybunał Obrachunkowy w sprawie wykonania budżetu UE na 2012 rok;
- udzielenia Komisji absolutorium z wykonania budżetu UE na rok budżetowy 2012; oraz
- projektu zalecenia Rady przedstawionego w dokumencie 5848/1/14 REV 1 FIN 71 PE L 6 + 5848/14 ADD 1 FIN 71 PE-L 6,

Niderlandy, Szwecja i Zjednoczone Królestwo:

- wyrażają głębokie ubolewanie w związku z tym, że – już dziewiętnasty rok z rzędu – Europejski Trybunał Obrachunkowy nie był w stanie wydać poświadczenia wiarygodności bez zastrzeżeń w odniesieniu do budżetu UE jako całości oraz że ogólny poziom błędów w ostatnich latach wzrósł do 4,8% i cały czas pozostaje powyżej akceptowalnego progu 2%;
- podkreślają, że konieczne jest zapobieganie dalszemu zwiększaniu się skali błędów, zgadzając się jednocześnie co do tego, że wiarygodność unijnych wydatków zależy w zasadniczej mierze od lepszego zarządzania finansami przez wszystkie podmioty zaangażowane w wykorzystywanie unijnych środków finansowych;
- powtarzają, jak ważna jest niezależna kontrola unijnych środków finansowych na szczeblu UE, i zdecydowanie popierają działania Europejskiego Trybunału Obrachunkowego;
- wzywają Komisję, by wykorzystwała nowe wieloletnie ramy finansowe i zmienione rozporządzenie finansowe do rozpoczęcia inicjatyw mających znacznie obniżyć skalę błędów, w tym poprzez podjęcie dalszych kroków zmierzających do uproszczenia i doprecyzowania ram regulacyjnych w celu poprawy przestrzegania przepisów oraz poprzez wydanie wytycznych mających ułatwić wspólną interpretację, zważywszy na wyzwania wynikające ze złożoności obowiązujących przepisów;
- zauważają, że ok. 80% budżetu UE jest wydatkowane przez państwa członkowskie w ramach systemu „zarządzania dzielonego”;
- powtarzają, jak ważne jest to, by państwa członkowskie wzięły pełną odpowiedzialność za wprowadzenie skutecznych i wydajnych mechanizmów kontrolnych na potrzeby zarządzania unijnymi środkami finansowymi na szczeblu krajowym, a dokładniej w kontekście zmienionego rozporządzenia finansowego zawierającego nowe i dodatkowe obowiązki w zakresie kontroli i sprawozdawczości;
- wzywają państwa członkowskie i Komisję Europejską, by w należyтым terminie zapewniły bezzwłoczne wdrożenie tych nowych obowiązków w zakresie sprawozdawczości;
- podkreślają, że przejrzystość jest istotnym elementem rozliczalności, w związku z czym wzywają państwa członkowskie do publikowania corocznych zestawień z kontroli i deklaracji zarządczych, w nawiązaniu do stosownego wezwania zawartego w zmienionym rozporządzeniu finansowym;
- apelują do Komisji, by nadal dążyła do skutecznego zarządzania finansami, w tym rygorystycznego stosowania korekt finansowych i odzyskiwania środków;
- wzywają Komisję do ułatwiania stosowania ujednoliconych instrumentów kosztowych;
- zachęcają Komisję, by w dalszym ciągu publikowała swoje roczne sprawozdania z działalności i inne kompleksowe sprawozdania tak, by dostarczyć europejskim obywatelom dostępne i porównywalne dane dotyczące wykonania, legalności i prawidłowości unijnych wydatków w państwach członkowskich;
- potwierdzają – podobnie jak Trybunał Obrachunkowy – jak ważna jest jakość wydatków UE, i apelują do Komisji o podjęcie dalszych kroków w celu monitorowania i zwiększania europejskiej wartości dodanej działań finansowych z unijnych środków.

Konkluzje Rady dotyczące wytycznych budżetowych na rok 2015

5852/14

3295. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (KONKURENCYJNOŚĆ (Rynek Wewnętrzny, Przemysł, Badania i Przestrzeń Kosmiczna)), które odbyło się w Brukseli w dniach 20 i 21 lutego 2014 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIK GŁOSOWANIA
Decyzja Rady nr 136/2014/UE z dnia 20 lutego 2014 r. określająca zasady i procedury umożliwiające udział Grenlandii w systemie certyfikacji Procesu Kimberley Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 99–104	17985/14	Jednomyślność	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 257/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2368/2002 w odniesieniu do włączenia Grenlandii do systemu certyfikacji Procesu Kimberley Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 69–71	PE–CONS 136/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Stanowisko Rady (UE) nr 3/2014 w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poziomu dźwięku pojazdów silnikowych i zamiennych układów tłumiących oraz zmieniającego dyrektywę 2007/46/WE i uchylającego dyrektywę 70/157/EWG przyjęte przez Radę w dniu 20 lutego 2014 r. Dz.U. C 82E z 21.3.2014, s. 1–69	17695/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: Przeciw: NL
<p>Oświadczenie Niderlandów</p> <p>Niderlandy nie mogą poprzeć kompromisu osiągniętego z Parlamentem Europejskim. Normy emisji hałasu pojazdów silnikowych są ważnym i racjonalnym pod względem kosztów środkiem pozwalającym na ograniczenie emisji hałasu u źródła, przyczyniającym się do zapewnienia zdrowia i dobrostanu obywateli.</p> <p>Główny powód odrzucenia kompromisu wiąże się z metodami badań, które dopuszczają stosowanie używanych opon. Spodziewamy się, że w praktyce pojazdy emitować będą więcej hałasu niż podczas badań. Może to prowadzić do tego, że poruszające się po drogach pojazdy będą przekraczać dopuszczalne normy.</p>			

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 256/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, zastępujące rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 736/96 Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 61–68	PE–CONS 117/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 249/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie uchylecia rozporządzenia Rady (WE) nr 827/2004 zakazującego przywozu opastuna (<i>Thunnus obesus</i>) pochodzącego z Boliwii, Kambodży, Gwinei Równikowej, Gruzji i Sierra Leone oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1036/2001 Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 4–5	PE–CONS 16/14	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/26/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych do korzystania online na rynku wewnętrznym Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 72–98	PE–CONS 16/14	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: Wstrzymały się od głosu: PL
<p>Oświadczenie Niderlandów i Niemiec</p> <p>W dyrektywie przewidziano ustanowienie grupy ekspertów (art. 41), która ma wykonywać pewne zadania związane ze stosowaniem dyrektywy przez państwa członkowskie.</p> <p>Dla klarowności Niderlandy i Niemcy chciałyby podkreślić, że grupa ekspertów jest ustanawiana przez ustawodawcę i, z tego względu, nie jest objęta porozumieniem ramowym w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską (Dz.U. L 304/47).</p> <p>Ponadto Niderlandy i Niemcy chciałyby podkreślić, że to Traktat o Unii Europejskiej, a nie Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, przewiduje, że Parlament Europejski ma do odegrania rolę związaną z zadaniami dotyczącymi stosowania dyrektyw i rozporządzeń.</p>			

Oświadczenie Republiki Słowenii

Słowenia popiera ujednoczenie zbiorowego zarządzania prawami, które ma zapewnić skuteczne i przejrzyste funkcjonowanie organizacji zbiorowego zarządzania w UE. Propagowanie wieloterytorialnych praw i ułatwienia w tej dziedzinie mogłyby mieć pozytywny wpływ na dostępność nowych ofert, zarówno dla konsumentów, jak i dla dostawców usług.

Mimo tego w toku procedury Słowenia przedstawiła zastrzeżenia dotyczące niektórych przepisów prawa materialnego zawartych w projekcie dyrektywy. Zgodnie ze stanowiskiem Słowenii podstawowe znaczenie dla państw członkowskich ma dalsze stosowanie systemu wydawania upoważnień organizacjom zbiorowego zarządzania działającym na ich terytoriach, oraz nadzorowanie ich działalności. Swobodne świadczenie usług przez organizacje zbiorowego zarządzania ponad granicami państwa członkowskiego, w którym organizacja ma siedzibę, może prowadzić do podziału jednego repertuaru zarządzanego przez jedną organizację zarządzania zbiorowego na kilka repertuarów zarządzanych przez kilka organizacji. Słowenia jest zdania, że nie byłoby to korzystne ani dla posiadaczy praw autorskich, ani dla konsumentów.

Słowenia opowiada się również za bardziej precyzyjnym uregulowaniem kwestii odpowiedzialności właściwych organów, które koordynują działania organizacji zbiorowego zarządzania z krajowymi systemami prawnymi przyjętymi na podstawie tej dyrektywy. Ostrożność wymagałaby zlecenia organom państwa, w którym działa dana organizacja, nadzoru nad funkcjonowaniem organizacji zbiorowego zarządzania, gdyż prawo materialne nie jest w UE jednolite.

W związku z tym Słowenia opowiada się za systemami zakładającymi uprzednie upoważnianie organizacji zbiorowego zarządzania ustanawianymi w innych państwach członkowskich i nadzór nad takimi organizacjami. Z uwagi na włączenie do tekstu dyrektywy wstępnego oświadczenia nr 37 dotyczącego systemu uprzedniego wydawania upoważnień i nadzoru w państwach członkowskich, oraz w imię kompromisu, Słowenia przyjmuje niniejszym ostateczny tekst kompromisowy projektu dyrektywy.

Oświadczenie Łotwy

Republika Łotewska zwraca uwagę na fakt, że termin prawniczy „veikt uzņēmējdarbību” zastosowany w łotewskiej wersji językowej dyrektywy w odniesieniu do angielskiego terminu „place of establishment” organizacji zbiorowego zarządzania prawami oznacza „prowadzenie działalności gospodarczej/biznesowej” i w związku z tym znacznie różni się od prawnego znaczenia angielskiego terminu „to be established” stosowanego w wersji angielskiej i w innych wersjach językowych dyrektywy. Republika Łotewska odnotowuje, że niespójne lub niewłaściwe stosowanie terminologii prawniczej o takim znaczeniu z punktu widzenia prawa materialnego prowadzi do niejasności prawa i stwarza ryzyko zakłócenia równowagi prawnej wersji językowych dyrektywy. Republika Łotewska odnotowuje, że angielski termin „to be established” w analogicznych kontekstach pojawia się w art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, gdzie jest tłumaczone na łotewski jako „izveidot”. Termin „izveidot” w sposób bardziej precyzyjny opisuje fakt posiadania siedziby objęty dyrektywą.

Republika Łotewska zamierza rozpocząć proces przygotowywania sprostowania do dyrektywy, aby zapewnić spójne i właściwe stosowanie terminologii.

Oświadczenie Rzeczypospolitej Polskiej

Rzeczpospolita Polska z zadowoleniem przyjmuje pozytywne wyniki osiągnięte w zakresie przepisów dotyczących usprawniania funkcjonowania organizacji zbiorowego zarządzania, administrowania nimi oraz ich przejrzystości.

Polska również z zadowoleniem przyjmuje fakt, że dyrektywa nie będzie miała wpływu na systemy uprzedniego upoważniania, które państwa członkowskie stosują do organizacji zbiorowego zarządzania działających na ich terytorium.

Polska jest zdania, że jakiegokolwiek nowe środki harmonizujące prawa autorskie w UE powinny być uważnie analizowane w świetle ich zgodności z art. 167 TFUE i z konwencją UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego. W związku z tym Polska wciąż ma wątpliwości w zakresie systemu licencji wieloterytorialnych wprowadzonych w tytule III dyrektywy. Mimo równego traktowania gwarantowanego repertuarowi przenoszonemu do innej organizacji zbiorowego zarządzania bardzo prawdopodobne jest, że system będzie w każdym przypadku prowadził do wzmocnienia pozycji największych organizacji reprezentujących najbardziej popularny repertuar anglo-amerykański. Byłoby to z kolei szkodliwe dla repertuarów o ograniczonej reprezentacji językowej w UE i zakłócałoby realizację zasady ochrony różnorodności kulturowej. Ponadto nowe przedsiębiorstwa internetowe mogłyby nie być zainteresowane nabywaniem licencji dotyczących wielu repertuarów i licencji wieloterytorialnych. Spotykają się one często z innymi typami barier niż licencjonowanie, uniemożliwiającymi im świadczenie usług na wielu terytoriach lub w całej Europie, takimi jak potrzeba dostosowania strategii handlowej do rynków krajowych i ram regulacyjnych (np. ochrona danych, prawo ochrony konsumentów), brak szeroko akceptowanych metod płatności elektronicznych (np. płatności kartami kredytowymi), wysoki poziom naruszeń praw wyłącznych oraz potrzeba wychodzenia naprzeciw oczekiwaniom słuchaczy na danym rynku. W efekcie system nie pozwala w istocie na stworzenie rzeczywistego jednolitego rynku internetowego, jako że nie gwarantuje konsumentom we wszystkich państwach członkowskich równego dostępu do legalnej oferty utworów muzycznych w internecie.

Polska zgłaszała też wciąż sprzeciw wobec włączenia „wartości usług świadczonych przez organizacje zbiorowego zarządzania” jako kryterium ustalania stawek wynagrodzeń w art. 16. Takie kryterium, które nie jest jasno zdefiniowane, może prowadzić do problemów z interpretacją lub do ryzyka nadużyć podczas ustalania stawek wynagrodzeń, szczególnie w systemach, gdzie organizacje zbiorowego zarządzania działają w sposób nienastawiony na zysk. Z uwagi na powyższą argumentację Rzeczpospolita Polska zdecydowała wstrzymać się od głosu podczas głosowania nad dyrektywą w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych do korzystania online na rynku wewnętrznym.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/27/UE z dnia 26 lutego 2014 r. zmieniająca dyrektywy Rady 92/58/EWG, 92/85/EWG, 94/33/WE, 98/24/WE oraz dyrektywę 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu dostosowania ich do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin Dz.U. L 65 z 5.3.2014, s. 1–7	PE–CONS 125/13	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
---	----------------	-------------------------	---

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 1–44	PE–CONS 47/13	Jednomyślność	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
<p>Oświadczenie Komisji w sprawie kompetencji komitetu</p> <p>Komisja wyraża ubolewanie z powodu przyjęcia art. 49 ust. 5 i odpowiadającego mu motywu 49, które może doprowadzić do dezorientacji i niepewności prawa. Rola komitetów, które zapewniają kontrolę państw członkowskich nad wykonywaniem uprawnień wykonawczych przez Komisję, jest określona wyłącznie w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011 przyjętym na podstawie art. 291 ust. 3 TFUE. Żaden inny akt prawa wtórnego nie może zatem zmienić tej roli, ani nie ma potrzeby dalszego jej doprecyzowywania. W szczególności regulaminy komitetów przyjmowane są przez te komitety na podstawie rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Należy je zatem stosować, gdy komitet wykonuje swoje zadania określone w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011. Wszelkie odniesienia do regulaminów poza tym kontekstem są zbędne i niewłaściwe. Mogłyby one także utrudnić funkcjonowanie komitetu.</p>			
<p>Oświadczenie Komisji w sprawie motywu odnoszącego się do możliwości zapraszania przedstawicieli Parlamentu Europejskiego na posiedzenia grup ekspertów</p> <p>W odniesieniu do motywu 50 i możliwości zapraszania przedstawicieli Parlamentu Europejskiego do udziału w posiedzeniach grup ekspertów, Komisja wykona ten motyw zgodnie ze swoją praktyką w zakresie wdrażania pkt 15 porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską. Posiedzenia w ramach procedury komitetowej zostały w jednoznaczny sposób wyłączone na mocy wspomnianego porozumienia. Jeżeli chodzi o odniesienie do naruszeń w tym samym motywie, Komisja uznaje je za mylące, jako że postępowania w sprawie naruszeń są omawiane z państwami członkowskimi w kontekście procedur ustanowionych na mocy art. 258 TFUE.</p>			
<p>Oświadczenie Austrii i Niemiec</p> <p>Niemieckie wersje językowe przedmiotowych dyrektyw zawierają błędy tłumaczenia, które m.in. wypaczają sens przepisów, niwecząc w ten sposób stanowisko prawne przyjęte przez Radę w negocjacjach. Błędy takie stwierdzono w dokumentach PE–CONS 53/13, 50/13 i 54/13. Z tego powodu Austria i Niemcy wnoszą o niezwłoczną korektę w <i>Dzienniku Urzędowym</i> i zastrzegają sobie prawo opierania swojej interpretacji na angielskiej wersji językowej.</p>			

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/29/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku prostych zbiorników ciśnieniowych Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 45–78	PE–CONS 48/13	Jednomyślność	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
<p>Oświadczenie Komisji w sprawie kompetencji komitetu</p> <p>Komisja wyraża ubolewanie z powodu przyjęcia art. 39 ust. 5 i odpowiadającego mu motywu 43, które może doprowadzić do dezorientacji i niepewności prawa. Rola komitetów, które zapewniają kontrolę państw członkowskich nad wykonywaniem uprawnień wykonawczych przez Komisję, jest określona wyłącznie w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011 przyjętym na podstawie art. 291 ust. 3 TFUE. Żaden inny akt prawa wtórnego nie może zatem zmienić tej roli, ani nie ma potrzeby dalszego jej doprecyzowania. W szczególności regulaminy komitetów przyjmowane są przez te komitety na podstawie rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Należy je zatem stosować, gdy komitet wykonuje swoje zadania określone w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011. Wszelkie odniesienia do regulaminów poza tym kontekstem są zbędne i niewłaściwe. Mogłyby one także utrudnić funkcjonowanie komitetu.</p>			
<p>Oświadczenie Komisji w sprawie motywu odnoszącego się do możliwości zapraszania przedstawicieli Parlamentu Europejskiego na posiedzenia grup ekspertów</p> <p>W odniesieniu do motywu 44 i możliwości zapraszania przedstawicieli Parlamentu Europejskiego do udziału w posiedzeniach grup ekspertów, Komisja wykona ten motyw zgodnie ze swoją praktyką w zakresie wdrażania pkt 15 porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską. Posiedzenia w ramach procedury komitetowej zostały w jednoznaczny sposób wyłączone na mocy wspomnianego porozumienia. Jeżeli chodzi o odniesienie do naruszeń w tym samym motywie, Komisja uznaje je za mylące, jako że postępowania w sprawie naruszeń są omawiane z państwami członkowskimi w kontekście procedur ustanowionych na mocy art. 258 TFUE.</p>			
<p>Oświadczenie Austrii i Niemiec</p> <p>Niemieckie wersje językowe przedmiotowych dyrektyw zawierają błędy tłumaczenia, które m.in. wypaczają sens przepisów, niwecząc w ten sposób stanowisko prawne przyjęte przez Radę w negocjacjach. Błędy takie stwierdzono w dokumentach PE–CONS 53/13, 50/13 i 54/13. Z tego powodu Austria i Niemcy wnoszą o niezwłoczną korektę w <i>Dzienniku Urzędowym</i> i zastrzegają sobie prawo opierania swojej interpretacji na angielskiej wersji językowej.</p>			

<p>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 79–106</p>	<p>PE–CONS 49/13</p>	<p>Jednomyślność</p>	<p>Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu</p>
<p>Oświadczenie Komisji w sprawie kompetencji komitetu</p> <p>Komisja wyraża ubolewanie z powodu przyjęcia art. 41 ust. 3 i odpowiadającego mu motywu 53, które mogą doprowadzić do dezorientacji i niepewności prawa. Rola komitetów, które zapewniają kontrolę państw członkowskich nad wykonywaniem uprawnień wykonawczych przez Komisję, jest określona wyłącznie w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011 przyjętym na podstawie art. 291 ust. 3 TFUE. Żaden inny akt prawa wtórnego nie może zatem zmienić tej roli, ani nie ma potrzeby dalszego jej doprecyzowania. W szczególności regulaminy komitetów przyjmowane są przez te komitety na podstawie rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Należy je zatem stosować, gdy komitet wykonuje swoje zadania określone w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011. Wszelkie odniesienia do regulaminów poza tym kontekstem są zbędne i niewłaściwe. Mogłyby one także utrudnić funkcjonowanie komitetu.</p>			
<p>Oświadczenie Komisji w sprawie motywu odnoszącego się do możliwości zapraszania przedstawicieli Parlamentu Europejskiego na posiedzenia grup ekspertów</p> <p>W odniesieniu do motywu 54 i możliwości zapraszania przedstawicieli Parlamentu Europejskiego do udziału w posiedzeniach grup ekspertów, Komisja wykona ten motyw zgodnie ze swoją praktyką w zakresie wdrażania pkt 15 porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską. Posiedzenia w ramach procedury komitetowej zostały w jednoznaczny sposób wyłączone na mocy wspomnianego porozumienia. Jeżeli chodzi o odniesienie do naruszeń w tym samym motywie, Komisja uznaje je za mylące, jako że postępowania w sprawie naruszeń są omawiane z państwami członkowskimi w kontekście procedur ustanowionych na mocy art. 258 TFUE.</p>			
<p>Oświadczenie Austrii i Niemiec</p> <p>Niemieckie wersje językowe przedmiotowych dyrektyw zawierają błędy tłumaczenia, które m.in. wypaczają sens przepisów, niwecząc w ten sposób stanowisko prawne przyjęte przez Radę w negocjacjach. Błędy takie stwierdzono w dokumentach PE–CONS 53/13, 50/13 i 54/13. Z tego powodu Austria i Niemcy wnoszą o niezwłoczną korektę w <i>Dzienniku Urzędowym</i> i zastrzegają sobie prawo opierania swojej interpretacji na angielskiej wersji językowej.</p>			

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/31/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wag nieautomatycznych Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 107–148	PE–CONS 50/13	Jednomyślność	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
<p>Oświadczenie Komisji w sprawie kompetencji komitetu</p> <p>Komisja wyraża ubolewanie z powodu przyjęcia art. 41 ust. 4 i odpowiadającego mu motywu 42, które może doprowadzić do dezorientacji i niepewności prawa. Rola komitetów, które zapewniają kontrolę państw członkowskich nad wykonywaniem uprawnień wykonawczych przez Komisję, jest określona wyłącznie w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011 przyjętym na podstawie art. 291 ust. 3 TFUE. Żaden inny akt prawa wtórnego nie może zatem zmienić tej roli, ani nie ma potrzeby dalszego jej doprecyzowania. W szczególności regulaminy komitetów przyjmowane są przez te komitety na podstawie rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Należy je zatem stosować, gdy komitet wykonuje swoje zadania określone w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011. Wszelkie odniesienia do regulaminów poza tym kontekstem są zbędne i niewłaściwe. Mogłyby one także utrudnić funkcjonowanie komitetu.</p>			
<p>Oświadczenie Komisji w sprawie motywu odnoszącego się do możliwości zapraszania przedstawicieli Parlamentu Europejskiego na posiedzenia grup ekspertów</p> <p>W odniesieniu do motywu 43 i możliwości zapraszania przedstawicieli Parlamentu Europejskiego do udziału w posiedzeniach grup ekspertów, Komisja wykona ten motyw zgodnie ze swoją praktyką w zakresie wdrażania pkt 15 porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską. Posiedzenia w ramach procedury komitetowej zostały w jednoznaczny sposób wyłączone na mocy wspomnianego porozumienia. Jeżeli chodzi o odniesienie do naruszeń w tym samym motywie, Komisja uznaje je za mylące, jako że postępowania w sprawie naruszeń są omawiane z państwami członkowskimi w kontekście procedur ustanowionych na mocy art. 258 TFUE.</p>			
<p>Oświadczenie Austrii i Niemiec</p> <p>Niemieckie wersje językowe przedmiotowych dyrektyw zawierają błędy tłumaczenia, które m.in. wypaczają sens przepisów, niwecząc w ten sposób stanowisko prawne przyjęte przez Radę w negocjacjach. Błędy takie stwierdzono w dokumentach PE–CONS 53/13, 50/13 i 54/13.</p> <p>Z tego powodu Austria i Niemcy wnoszą o niezwłoczną korektę w <i>Dzienniku Urzędowym</i> i zastrzegają sobie prawo opierania swojej interpretacji na angielskiej wersji językowej.</p>			

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/32/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku przyrządów pomiarowych Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 149–250	PE–CONS 51/13	Jednomyślność	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
<p>Oświadczenie Komisji w sprawie kompetencji komitetu</p> <p>Komisja wyraża ubolewanie z powodu przyjęcia art. 46 ust. 5 i odpowiadającego mu motywu 56, które może doprowadzić do dezorientacji i niepewności prawa. Rola komitetów, które zapewniają kontrolę państw członkowskich nad wykonywaniem uprawnień wykonawczych przez Komisję, jest określona wyłącznie w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011 przyjętym na podstawie art. 291 ust. 3 TFUE. Żaden inny akt prawa wtórnego nie może zatem zmienić tej roli, ani nie ma potrzeby dalszego jej doprecyzowania. W szczególności regulaminy komitetów przyjmowane są przez te komitety na podstawie rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Należy je zatem stosować, gdy komitet wykonuje swoje zadania określone w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011. Wszelkie odniesienia do regulaminów poza tym kontekstem są zbędne i niewłaściwe. Mogłyby one także utrudnić funkcjonowanie komitetu.</p>			
<p>Oświadczenie Komisji w sprawie motywu odnoszącego się do możliwości zapraszania przedstawicieli Parlamentu Europejskiego na posiedzenia grup ekspertów</p> <p>W odniesieniu do motywu 57 i możliwości zapraszania przedstawicieli Parlamentu Europejskiego do udziału w posiedzeniach grup ekspertów, Komisja wykona ten motyw zgodnie ze swoją praktyką w zakresie wdrażania pkt 15 porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską. Posiedzenia w ramach procedury komitetowej zostały w jednoznaczny sposób wyłączone na mocy wspomnianego porozumienia. Jeżeli chodzi o odniesienie do naruszeń w tym samym motywie, Komisja uznaje je za mylące, jako że postępowania w sprawie naruszeń są omawiane z państwami członkowskimi w kontekście procedur ustanowionych na mocy art. 258 TFUE.</p>			
<p>Oświadczenie Austrii i Niemiec</p> <p>Niemieckie wersje językowe przedmiotowych dyrektyw zawierają błędy tłumaczenia, które m.in. wypaczają sens przepisów, niwecząc w ten sposób stanowisko prawne przyjęte przez Radę w negocjacjach. Błędy takie stwierdzono w dokumentach PE–CONS 53/13, 50/13 i 54/13.</p> <p>Z tego powodu Austria i Niemcy wnoszą o niezwłoczną korektę w <i>Dzienniku Urzędowym</i> i zastrzegają sobie prawo opierania swojej interpretacji na angielskiej wersji językowej.</p>			

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/33/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 251–308	PE–CONS 52/13	Jednomyślność	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
<p>Oświadczenie Komisji w sprawie kompetencji komitetu</p> <p>Komisja wyraża ubolewanie z powodu przyjęcia art. 42 ust. 5 i odpowiadającego mu motywu 44, które może doprowadzić do dezorientacji i niepewności prawnej. Rola komitetów, które zapewniają kontrolę państw członkowskich nad wykonywaniem uprawnień wykonawczych przez Komisję, jest określona wyłącznie w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011 przyjętym na podstawie art. 291 ust. 3 TFUE. A zatem żaden inny akt prawa wtórnego nie może zmienić tej roli, ani nie ma potrzeby dalszego jej doprecyzowania. W szczególności regulaminy komitetów przyjmowane są przez te komitety na podstawie rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Należy je zatem stosować, gdy komitet wykonuje swoje zadania określone w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011. Wszelkie odniesienia do regulaminów poza tym kontekstem są zbędne i niewłaściwe. Mogłyby one także utrudnić funkcjonowanie komitetu.</p>			
<p>Oświadczenie Komisji w sprawie motywu odnoszącego się do możliwości zapraszania przedstawicieli Parlamentu Europejskiego na posiedzenia grup ekspertów</p> <p>W odniesieniu do motywu 45 i możliwości zapraszania przedstawicieli Parlamentu Europejskiego do udziału w posiedzeniach grup ekspertów, Komisja wykona ten motyw zgodnie ze swoją praktyką w zakresie wdrażania pkt 15 porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską. Posiedzenia w ramach procedury komitetowej zostały w jednoznaczny sposób wyłączone na mocy wspomnianego porozumienia. Jeżeli chodzi o odniesienie do naruszeń w tym samym motywie, Komisja uznaje je za mylące, jako że postępowania w sprawie naruszeń są omawiane z państwami członkowskimi w kontekście procedur ustanowionych na mocy art. 258 TFUE.</p>			
<p>Oświadczenie Austrii i Niemiec</p> <p>Niemieckie wersje językowe przedmiotowych dyrektyw zawierają błędy tłumaczenia, które m.in. wypaczają sens przepisów, niwecząc w ten sposób stanowisko prawne przyjęte przez Radę w negocjacjach. Błędy takie stwierdzono w dokumentach PE–CONS 53/13, 50/13 i 54/13.</p> <p>Z tego powodu Austria i Niemcy wnoszą o niezwłoczną korektę w <i>Dzienniku Urzędowym</i> i zastrzegają sobie prawo opierania swojej interpretacji na angielskiej wersji językowej.</p>			

<p>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/34/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w atmosferze potencjalnie wybuchowej Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 309–356</p>	<p>PE–CONS 53/13</p>	<p>Jednomyślność</p>	<p>Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu</p>
<p>Oświadczenie Komisji w sprawie kompetencji komitetu</p> <p>Komisja wyraża ubolewanie z powodu przyjęcia art. 39 ust. 5 i odpowiadającego mu motywu 45, które może doprowadzić do dezorientacji i niepewności prawa. Rola komitetów, które zapewniają kontrolę państw członkowskich nad wykonywaniem uprawnień wykonawczych przez Komisję, jest określona wyłącznie w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011 przyjętym na podstawie art. 291 ust. 3 TFUE. Żaden inny akt prawa wtórnego nie może zatem zmienić tej roli, ani nie ma potrzeby dalszego jej doprecyzowania. W szczególności regulaminy komitetów przyjmowane są przez te komitety na podstawie rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Należy je zatem stosować, gdy komitet wykonuje swoje zadania określone w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011. Wszelkie odniesienia do regulaminów poza tym kontekstem są zbędne i niewłaściwe. Mogłyby one także utrudnić funkcjonowanie komitetu.</p>			
<p>Oświadczenie Komisji w sprawie motywu odnoszącego się do możliwości zapraszania przedstawicieli Parlamentu Europejskiego na posiedzenia grup ekspertów</p> <p>W odniesieniu do motywu 46 i możliwości zapraszania przedstawicieli Parlamentu Europejskiego do udziału w posiedzeniach grup ekspertów, Komisja wykona ten motyw zgodnie ze swoją praktyką w zakresie wdrażania pkt 15 porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską. Posiedzenia w ramach procedury komitetowej zostały w jednoznaczny sposób wyłączone na mocy wspomnianego porozumienia. Jeżeli chodzi o odniesienie do naruszeń w tym samym motywie, Komisja uznaje je za mylące, jako że postępowania w sprawie naruszeń są omawiane z państwami członkowskimi w kontekście procedur ustanowionych na mocy art. 258 TFUE.</p>			
<p>Oświadczenie Austrii i Niemiec</p> <p>Niemieckie wersje językowe przedmiotowych dyrektyw zawierają błędy tłumaczenia, które m.in. odwracają sens przepisów, niwecząc w ten sposób stanowisko prawne przyjęte przez Radę w negocjacjach. Błędy takie stwierdzono w dokumentach PE–CONS 53/13, 50/13 i 54/13.</p> <p>Z tego powodu Austria i Niemcy wnoszą o niezwłoczną korektę w <i>Dzienniku Urzędowym</i> i zastrzegają sobie prawo opierania swojej interpretacji na angielskiej wersji językowej.</p>			

<p>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 357–374</p>	<p>PE–CONS 54/13</p>	<p>Jednomyślność</p>	<p>Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu</p>
<p>Oświadczenie Komisji w sprawie kompetencji komitetu</p> <p>Komisja wyraża ubolewanie z powodu przyjęcia art. 23 ust. 4 i odpowiadającego mu motywu 32, które może doprowadzić do dezorientacji i niepewności prawa. Rola komitetów, które zapewniają kontrolę państw członkowskich nad wykonywaniem uprawnień wykonawczych przez Komisję, jest określona wyłącznie w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011 przyjętym na podstawie art. 291 ust. 3 TFUE. Żaden inny akt prawa wtórnego nie może zatem zmienić tej roli, ani nie ma potrzeby dalszego jej doprecyzowania. W szczególności regulaminy komitetów przyjmowane są przez te komitety na podstawie rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Należy je zatem stosować, gdy komitet wykonuje swoje zadania określone w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011. Wszelkie odniesienia do regulaminów poza tym kontekstem są zbędne i niewłaściwe. Mogłyby one także utrudnić funkcjonowanie komitetu.</p>			
<p>Oświadczenie Komisji w sprawie motywu odnoszącego się do możliwości zapraszania przedstawicieli Parlamentu Europejskiego na posiedzenia grup ekspertów</p> <p>„W odniesieniu do motywu 33 i możliwości zapraszania przedstawicieli Parlamentu Europejskiego do udziału w posiedzeniach grup ekspertów, Komisja wykona ten motyw zgodnie ze swoją praktyką w zakresie wdrażania pkt 15 porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską. Posiedzenia w ramach procedury komitetowej zostały w jednoznaczny sposób wyłączone na mocy wspomnianego porozumienia. Jeżeli chodzi o odniesienie do naruszeń w tym samym motywie, Komisja uznaje je za mylące, jako że postępowania w sprawie naruszeń są omawiane z państwami członkowskimi w kontekście procedur ustanowionych na mocy art. 258 TFUE.”</p>			
<p>Oświadczenie Austrii i Niemiec</p> <p>„Niemieckie wersje językowe przedmiotowych dyrektyw zawierają błędy tłumaczenia, które m.in. wypaczają sens przepisów, niwecząc w ten sposób stanowisko prawne przyjęte przez Radę w negocjacjach. Błędy takie stwierdzono w dokumentach PE–CONS 53/13, 50/13 i 54/13.</p> <p>Z tego powodu Austria i Niemcy wnoszą o niezwłoczną korektę w <i>Dzienniku Urzędowym</i> i zastrzegają sobie prawo opierania swojej interpretacji na angielskiej wersji językowej”.</p>			

Decyzja Rady nr 189/2014/UE z dnia 20 lutego 2014 r. upoważniająca Francję do stosowania obniżonej stawki niektórych podatków pośrednich na rum „tradycyjny” produkowany na Gwadelupie, w Gujanie Francuskiej, na Martynice i na Reunionie oraz uchylająca decyzję 2007/659/WE Dz.U. L 59 z 28.2.2014, s. 1–3	6240/14	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: Wstrzymały się: UK
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
AKT	DOKUMENT		
Decyzja Rady dotycząca zawarcia protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Republiką Armenii dotyczącej zasad udziału Republiki Armenii w programach unijnych	16469/12		
Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania z postępu prac w ramach europejskiej przestrzeni badawczej (EPB) za 2013 r.	6353/14		

3296. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (EDUKACJA, MŁODZIEŻ, KULTURA I SPORT), które odbyło się w Brukseli w dniu 24 lutego 2014 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT/ OŚWIADCZENIA
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 190/2014 z dnia 24 lutego 2014 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 461/2013 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 Dz.U. L 59 z 28.2.2014, s. 5–6	6195/14
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 191/2014 z dnia 24 lutego 2014 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych dwutlenków manganu pochodzących z Republiki Południowej Afryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 Dz.U. L 59 z 28.2.2014, s. 7–19	6198/14
Konkluzje Rady w sprawie skutecznego i innowacyjnego kształcenia i szkolenia służącego inwestowaniu w umiejętności – wspieranie europejskiego semestru 2014	6285/14

3300. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (SPRAWY ZAGRANICZNE), które odbyło się w Brukseli 20 lutego 2014 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT/ OŚWIADCZENIA
Konkluzje Rady w sprawie Ukrainy	6761/14